

[Boligministeren.]

vi er uenige. Jeg har givet udtryk for, at det, man skulle tilstræbe, var at fremme byggeriet af det rigtige enfamilieshus, rigtigt ikke alene i planudformning, hvad der er set adskillige gode eksempler på, men også til en pris, der kan betales af størsteparten, d. v. s. de 80-85 pct., af befolkningen, der har indkomster, der ikke kan bære en boligomkostning på 50-60 pct. af denne indkomst.

Men forholdet er jo det, at denne boligtype ikke indgår i parcelhusbyggeriet i nævneværdigt omfang. Den vil som hovedregel kun kunne indpasses i, jeg ved ikke, om jeg tør bruge udtrykket rationelt, seriefremstillet byggeri. Der kan i parcelhusbyggeriet også nås en del ad seriefremstillingens vej, men det er da en afgjort forudsætning, at det kan tilrettelægges som et kontinuitetsbyggeri, altså som serieproduktion, og dette behøver jo ikke nødvendigvis at være det samme som en masseproduktion på et afgrænset, lokalt område, det vil sige hus ved hus, omend den fordel er indlysende.

Her opstår i øvrigt netop det problem, som det ærede medlem hr. Thestrup har nævnt i dag: på den ene side håndværksmestre, der bygger et hus eller to om året, og på den anden side stordriften, det vil sige seriefremstillede huse, en produktion i det omfang, der gør de nødvendige investeringer rentable, således at disse kan fordeles på så mange enheder som muligt. Vi har, som jeg sagde før, kendskab til 35 virksomheder, der mener at kunne opfylde hovedparten af disse krav, men hvis produktionsmæssige forudsætninger ikke kan opfyldes, såfremt vi skal tilgodese de mindre håndværksmestre. Her opstår et interesseproblem, og her er det, min overraskelse over det ærede medlem hr. Thestrups udtalelser i dag navnlig opstår, når det ærede medlem nævner det spørgsmål, det ærede medlem hr. Adolph Sørensen stillede mig for nogen tid siden. Jeg har hidtil haft den opfattelse, at der bestod et afgørende modsætningsforhold mellem det ærede medlem hr. Thestrups og det ærede medlem hr. Adolph Sørensens opfattelse om dette problem.

Jeg skal ikke gentage det ærede medlem hr. Adolph Sørensens synspunkter; de faldt

jo noget sammen med det ærede medlem hr. Thestrups synspunkter i dag; men de gik i hvert fald ikke i retning af nogen udpræget interesse for fremstilling af det industrielt seriefremstillede byggeri, vel snarere tværtimod, når hensyn skal tages til de problemer med de mindre håndværksmestre, det ærede medlem nævnte. Her kunne jeg da godt have lyst til at minde om, hvad der blev sagt netop i dag for et år siden. Når jeg sammenligner det med, hvad der er sagt i dag, giver det næppe nogen vejledning. Det ærede medlem gav dengang udtryk for, at jeg var bange for seriefremstillede huse, og det ærede medlem sagde videre:

„Ved seriefremstilling billiggøres byggeriet, og det er utvivlsomt gennem denne seriefremstilling, industrialiseringen skal slå igennem.“

Hvis det ærede medlem søger det, står det i tidenden 1961-62 sp. 2526. Da jeg senere svarede det ærede medlem, at denne opfattelse måtte bero på en misforståelse — jeg havde aldrig udtalt mig imod industrialisering af byggeriet, men plejede at gøre det modsatte, og jeg føjede til, at der på dette område jo var så mange opgaver, at der både kunne være tale om den ene og den anden form for byggeri i en sund konkurrence — fik dette det ærede medlem hr. Thestrup til at erklære sig tilfreds med mine udtalelser. Jeg tror, det ærede medlem sagde, at det glædede ham, og det ærede medlem føjede til, at han var overbevist om, at de gamle håndværksmæssige metoder havde overlevet deres tid, og at det var nødvendigt at nå frem til en industrialisering af byggefagene. Det kan det ærede medlem finde på sp. 2581.

Altså, jeg finder på denne baggrund anledning til at understrege, at jeg hidtil har anset dette synspunkt for at være det konservative folkepartis officielle synspunkt, da det er fremført af det konservative folkepartis ordfører, og derfor har jeg også ment i nogen grad at være på dette partis linje i bestræbelserne for at fremme også denne form for parcelhusbyggeri såvel som rationelt byggeri i det hele taget.

Jeg vil gerne føje til, at hvis dette synspunkt ikke havde haft den placering i administrationen, som det har, havde det samlede fuldførte byggeris omfang ikke væ-